

Въ Недѣла за Тома, Евангеліе утренно.

Отъ Матѣя зачало 116.

Въ онова вѣмѣ, единадесать-тѣ ученицы отидоха въ Галилею, въ гората гдѣто имъ заповѣда Исусъ. И като го видѣха, поклониха мѣ сѣ: а нѣкои сѣ усъмниха. И като сѣ приближи Исусъ продѣла имъ, и рече: даде ми сѣ сѣка власть на небето и на земля-та. И тѣи идете, надычете сички-ты ѣзыцы, и крышавайте ги въ имя-то на Отца и Сына и святаго дѣха: И учете ги да пазятъ добръ сичко-то цю сѣмъ въ заповѣдалъ: и ето азъ сѣмъ съ васъ въ сички-ты дни до скончаніе-то на свѣта, аминъ.

Въ Недѣла за Тома, на литѣргія

Отъ Іоанна зачало 65.

Като бѣше късно вечеръ-та въ тоа день, въ първыя на седмицата, и врата-та бѣха заключены тамъ, гдѣто бѣха ученицити негови събрани заради страха Іудейскій, доде Исусъ, и сѣ спрѣ посрѣдъ, и рече имъ: миръ вамъ. И това като рече, показа имъ рѣцѣ-ты и ребра-та си а ученицы-ти сѣ възрадоваха като видѣха Господа. И Исусъ имъ рече пакъ: миръ вамъ: какво-то ма прати Отецъ, и азъ вы пращамъ. И като рече това, дѣхна, и рече имъ: пріимите дѣхъ свѣтъ. На конто простите грѣхове-ты, цѣ да имъ сѣ простятъ, а на конто държите цѣ да сѣ държатъ. И Тома, единъ отъ дванадесать-тѣ, който сѣ дѣлаше

близнецъ, не бѣше тамъ съ тѣхъ, когато доде Исусъ. И говораха мѣ други-ти ученицы: видѣхмы Господа. И той имъ рече: ако невидѣна рѣцѣ-ты мѣ раны-ты отъ гвозден-ты, и не тѣрѣ прѣста мой въ раны-ты гвоздны, и не тѣрѣ рѣжката моя въ ребра-та мѣ, нещѣ да повѣрвамъ. И послѣ слѣдъ осемъ дни пакъ бѣха ученицы-ти мѣ вътрѣ, и Тома съ тѣхъ, доде Исусъ, като бѣха врата-та затворены, и сѣ спрѣ посрѣдъ тѣхъ, и рече: миръ вамъ. Послѣ рече на Тома: принеси прѣста твой тѣка, и виждѣ ми рѣцѣ-ты: и принеси рѣжката си, и тѣри а въ ребра-та мои и не бѣди не вѣренъ, но вѣренъ. И отговори Тома, и рече мѣ: Господь мой, и Богъ мой. Рече мѣ Исусъ, зашто ма видѣ повѣрва: блажени, конто не сѣ видѣли, и повѣрваха. И други много чѣдеса направи Исусъ прѣдъ ученицы-ты си конто не сѣ писаны въ тѣзи книга. И тыа сѣ написаха да вѣрвате, какъ е Исусъ Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрвате да имате животъ (вѣчный) въ имя-то негово.

Въ понедѣльникъ на в: недѣла,

Отъ Іоанна зачало 6.

Иа онова вѣмѣ, стана свадба въ кана Галилейска и майка-та Исусова бѣше тамъ. И повиканъ быде Исусъ и ученицы-ти мѣ на свадба-та. И като недостигна вино-то, рече на Исуса маика мѣ: вино нѣмѣтъ. Рече и Исусъ:

ЖЕНО.